

Antwoord op advies Jeugdraad GAS codex - lachgas

Beste leden van de Jeugdraad,

Wij hebben kennis genomen van jullie advies en vernemen dat er naar aanleiding van de adviesvraag omtrent de invoering van lachgas in de GAS-codex op dit moment voor jullie nog een aantal vragen onbeantwoord zijn.

Graag willen wij hier een zo helder mogelijk antwoord op bieden.

Dit door jullie toe te lichten waarom een GAS-boete mede een instrument kan zijn in de aanpak van de actuele problematiek inzake lachgas.

Vooreerst wensen we te benadrukken dat de focus vanuit de stad hoofdzakelijk op het preventieve/sensibiliserende luik ligt. De nodige maatregelen en acties worden hieromtrent ook geïntegreerd in het nieuwe Drugbeleidsplan 2020-2025, welke momenteel in opmaak is.

Zo is er momenteel opgenomen dat nog meer zal ingezet worden op voorlichting op maat, zo gericht mogelijk naar bepaalde doelgroepen toe en over specifieke fenomenen als lachgas. Daarnaast zal er een preventiepakket met betrekking tot alcohol, drugs en andere roesmiddelen ter beschikking worden gesteld aan alle Gentse secundaire scholen. Bijkomend zal er proactief gewerkt worden aan het geven van vorming over de problematiek van drugs en verslaving, waarbij er gefocust zal worden op een wijkgerichte aanpak in samenwerking met alle partners uit de wijk en vertrekkend vanuit de noden van de wijk. Als antwoord op de normalisering van druggebruik specifiek bij jongeren, wordt er een gemeenschappelijke basisvisie uitgewerkt die professionelen uit onder andere het jeugdwerk, de verslavingspreventie, onderwijs of politie kunnen gebruiken om met jongeren in dialoog te gaan. Vanuit het VAD, het Vlaams expertisecentrum wordt aangegeven om zorgzaam en op maat te informeren en sensibiliseren over de gevaren van lachgas en andere vluchtige snuifmiddelen. VAD heeft hieromtrent ook een folder ontwikkeld.

Het nieuwe drugbeleidsplan wordt opgemaakt samen met alle betrokken stakeholders uit het brede professionele werkveld, van de straathoekwerkers tot de magistraten, en met input van de doelgroep van gebruikers zelf. De input komt uit 3 thematische werkgroepen. Deze thematische werkgroepen zullen ook na goedkeuring van het nieuwe drugbeleidsplan blijven doorlopen met als taak verder actiepunten uit te werken en evoluties op de voet op te volgen om te blijven inspelen op de actualiteit.

Net omdat het oneigenlijk gebruik en verkoop van lachgas momenteel niet gevat wordt door hogere regelgeving, en gelet op het feit dat zich hieromtrent een duidelijke problematiek heeft ontwikkeld, zien wij het als onze plicht om onze verantwoordelijkheid in dit verhaal op te nemen en over te gaan tot het nemen van concrete maatregelen.

Zoals hierboven gesteld zetten we vooral in op preventie en sensibilisering. Daarnaast is het steeds de betrachting om elke verstoring van de openbare orde maximaal tegen te gaan. De gemeentelijke administratieve sancties kunnen hiervoor een oplossing bieden. In de omzendbrief ter verduidelijking van de Wet van 24 juni 2013 wordt het oneigenlijk gebruik of bezit van schadelijke middelen zoals lachgas uitdrukkelijk omschreven als een *begasbaar* feit. Bedoeling is wel dat bij de toepassing van de regelgeving er voldoende aandacht wordt besteed aan de concrete omstandigheden waarbinnen een bepaalde overtreding zich voordoet. Verbalisanten zullen derhalve enkel kunnen overgaan tot vaststelling van een inbreuk indien uit de feiten duidelijk blijkt dat een concrete ordeverstoring onlosmakelijk verbonden is met het oneigenlijk gebruik volgend uit de verkoop of het bezit van

lachgas. Weerhouden overtreders zullen daarnaast steeds hun verweermiddelen kunnen uitzetten tijdens de administratieve procedure voor de sanctionerend ambtenaar.

De gemeentelijke administratieve sanctie moet hier worden beschouwd als een laatste maar noodzakelijke maatregel in de strijd tegen het oneigenlijk gebruik/bezit van lachgas.

Een louter verbod op de verkoop van lachgas zou indruisen tegen de vrijheid van handel en betreft een federale aangelegenheid.

En m.b.t. de heel jonge overtreders lijkt responsabilisering inderdaad meer voordelen te bieden dan keiharde bestuurlijke maatregelen of sancties. Het is ook vanuit die optiek dat er destijds bij het uitrollen van het GAS-beleid in Gent voor geopteerd werd om geen GAS toe te passen voor – 16 jarigen die een GAS1-inbreuk plegen (= zuiver administratieve inbreuken op de politiecodex zoals wildplassen, zwerfvuil,...).

In samenspraak met politie, burgemeester en jeugdraad werd er beslist om met een vermanende brief te werken. Desgevallend wordt er een brief opgesteld namens de burgemeester waarin een korte samenvatting wordt gegeven van de feiten en waarin betrokkene wordt aangemaand zich te houden aan de lokale gedragsregels. Deze brief wordt zowel naar de overtreder als diens ouders opgestuurd. Bij een volgende inbreuk wordt er contact opgenomen met de buurtinspecteur en vindt er een gesprek plaats tussen de betrokken partijen.

Voor minderjarigen vanaf de leeftijd van 16 willen we wel werken met GAS-boetes, maar ook hier voorziet de wet dat er sterk wordt ingezet op responsabilisering. Dit onder meer door de nadruk te leggen op alternatieve sancties. In dit geval wordt er samengewerkt met de bemiddelaar van de Stad Gent die een herstellprestatie op maat van de jongere probeert uit te werken (bv. een dag helpen in de bib).